

KISS LEHEL

Bazsarózsa

Hadd tegye, a szíve joga:
elmélázva bazsalyog a
pufók bazsarózsa.
Ott, a hegyek hajlatán,
Szellő Úrfit hallja tán
közeledni. Érte eped
már mióta!

És ha megjő, nem vitás,
lesz mesélés, suttogás,
és a világ jó illattal lesz tele.
Pirul már a bazsarózsa
elmélázón bazsalyogva.
Szíve joga. Jól áll neki.
Hadd tegye!

BERTÓTI JOHANNA

Madarak és fák

Képzeljétek: reggelre
két fa nőtt a kertembe'.
Egyiken rigó dalolt,
másikon pacsirta szólt.

Ámultam és bámultam
a csodától kábultan.
Végül csak megszólaltam,
s daloltunk több szólamban.

LÁZÁR ERVIN

Két reggel

Egyszer két Reggel találkozott a Tejúton.
– Jó reggelt, Reggel! – mondta az egyik, s megemelte halványkék fényekből szőtt kalapját.

– Adjonisten! – mondta a másik barátságos, rubinpiros mosollyal.

– Hova-hova? – kérdezte az első, és megigazította magán fénylő, drágaköves köpenyét.

– A Földre. A Földre megyek – mondta a másik átszellemülten.

A fényekből szőtt kalapú erre elkomorodott, még a kalapja is halványabb lett hirtelen, s a drágakövei mintha elfelejtették volna a csillogást.

– Még hogy a Földre! – mondta baljóslatúan. – Ne ám, hogy úgy legyen!

– Márpedig az úgy van! Ma lesz a Földön május első vasárnapja, igaz?

– Igaz.

– Nahát akkor! Ma én fogok lent derengeni és pitymallani.

– Azt szeretném látni – kiabált a társa –, május első vasárnapjára én megyek! Még hogy derengeni és pitymallani! Kerengeni és

nyilallani fogsz, édes barátom. Ma én ragyogok fel a Földön.

Ezzel futásnak eredt. De a másik sem volt rest, elgáncsolta, puff, nagyot esett, csak úgy porzott a Tejút. Nosza, összeverekedtek, tépték egymást. Hajnaldarabok, pitymallatrongyok, derűfoszlányok röpködtek körülöttük. Végre aztán az egyik győzött, ki tudja, melyik. A verekedés előtt egyforma szépek, daliásak voltak, utána meg egyforma rongyosak, töpörödöttek. A győztes ment a Földre, hogy fölváltsa az éjszakát.

Az emberek meg kinéztek az ablakon, és azt mondták:

– Hű, de ronda reggelre virradtunk!
És nem is lett jókedvük egész nap.

MOLDOVÁN MÁRIA rajzai

KÁNYÁDI SÁNDOR

Májusi szellő

Almavirággal
futkos a szellő,
akár egy kócos
semmirekellő.

Kócosnak kócos,
de nem mihaszna,
okot nem ad ő
soha panaszra.

Fütttyőget olykor,
mintha ő volna
a kertek kedves
sárgarigója.

Meghintáztatja
ágon a fészket,
leszáll a földre:
fűhegyen lépked.

Illeg és billeg,
s ha dolga nincsen,
elüldögél egy
kék nefelejcsen.

Hány kék nefelejcsét látsz? Hány tulipánt? És hány százszorszépet? Ezeket összeadva azt is megtudhatod, hogy hány virág látható összesen a képen.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

